

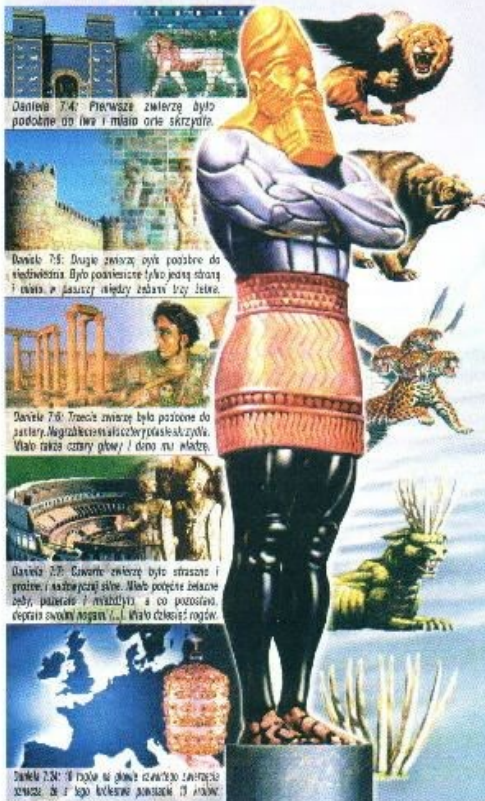
PROROCTWA I HISTORIA ŚWIATA

Znaki czasu wskazują, że znajdujemy się na krawędzi ważnych i doniosłych wydarzeń. Cały dzisiejszy świat jest wzburzony. Przed naszymi oczyma wypełniają się proroctwa Jezusa Chrystusa o wydarzeniach poprzedzających Jego drugie przyjście: „Potem usłyszycie o wojnach i wieściach wojenne (...). Powstanie bowiem naród przeciw narodowi (...), i będzie głód, i mór, a miejscami trzęsienia ziemi. Ale to wszystko dopiero początek boleści!” (Mateusza 24:6-8). Teraźniejszość i przyszłość wzbudzają w wielu ludziach szczególne zainteresowanie. Coraz więcej z nich zdaje sobie sprawę, że zbliża się coś ważnego i decydującego, że świat znalazł się na skraju wielkiego kryzysu. Codziennym wiadomościom towarzyszą klęski, katastrofy i zadawanego gwałtu. Sam Jezus przepowiedział, że przy końcu czasu powstanie „**lęk bezradnych narodów**”, a „**ludzie omdlewać będą z trwogi w oczekiwaniu tych rzeczy, które przyjdą na świat**” (Łukasza 21:25-26).

ZADZIWIAJĄCE PROROCTWA O WIELKICH ŚWIATOWYCH MOCARSTWACH

W Biblii, zwłaszcza w księgach Daniela i Objawienia przepowiedziare zostały liczne wydarzenia dotyczące przeszłości, teraźniejszości i przyszłości. Wnikliwe studium tych ksiąg pomaga nam rozpoznać, co leży w zamiarach Boga wobec ludzkości, a także pojąć prawdziwy sens życia i plan zbawienia człowieka w Jezusie Chrystusie. Ponad 2600 lat temu za pośrednictwem proroka Daniela przepowiedziano powstanie oraz rozwój wielkich światowych mocarstw, a mianowicie Babilonu, Medo-Persji, Grecji, Rzymu oraz współczesnej Europy. W śnie ukazany został posąg, którego poszczególne części ciała symbolizowały następujące kolejno po sobie mocarstwa: „**Głowa tego posągu była ze szczerzego złota, jego pierś i jego ramiona ze srebra, jego brzuch i jego biodra z miedzi. Jego golenie z żelaza, jego nogi po części z żelaza po części z gliny**” (Daniela 2:32-33). Te wielkie światowe mocarstwa i ich szczególne cechy charakterystyczne ukazano prorokowi również jako drapieżne zwierzęta: „**Owe wielkie cztery zwierzęta, to czterej królowie**”, którzy powstałi na ziemi i jak „**cztery wiatry niebieskie wzburzyły wielkie morze**” (Daniela 7:17,2). W Księdze Objawienia 17:15 wyjaśniono, że „**wody (...)** to **ludy i tłumy, i narody, i języki**”. Wiatry są symbolem wojen (Jeremiasza 4:11-16). Zatem gwałtowne wiatry na wielkim morzu przedstawiają straszne podboje, przy udziale których mocarstwa te dochodziły do władzy.

Daniela 7:4: Pierwsze zwierzę było podobne do lwa i miało orle skrzydła.

Daniela 7:5: Drugie zwierzę było podobne do rybaka. Było podobne tylko pod względem kształtu. W jego paszczę wchodziły trzy łapy.

Daniela 7:6: Trzecie zwierzę było podobne do pająka. Jego kształt przypominał człowieka. Miał także cztery głowy i dwa nośki.

Daniela 7:7: Czwarte zwierzę było straszne i przerażające. Miał podobne do człowieka kształt. Miał także cztery głowy i dwa nośki.

Daniela 7:8: W tym śnie głowa oznaczała zwycięstwo nad innymi królestwami i jego królestwo przetrwało 12 lat.

BABILON

Złota głowa i lew (lub inny symbol Babilonu) przedstawiają mocarstwo babilońskie (608-538 przed Chr.). Orle skrzydła cechują szybkie podboje króla Nebukadnezara.

MEDO-PERSJA

W roku 538 przed Chr. powstało wspólne mocarstwo Medów i Persów. Trzy zębra wskazują na podbite państwa: Lidę, Babilon i Egipt. Będąc mocniejszymi od Medów, Persowie rządząli dłużej (wskazują na to jedностronnie podniesione pozycje niedźwiedzia).

GRECJA

Bardzo szybkie podboje pod dowództwem Aleksandra Wielkiego (4 skrzydła) przyniosły Grekom panowanie nad światem (331 przed Chr.). Po śmierci Aleksandra Wielkiego jego 4 generałowie podzielili mocarstwo na 4 części: Trację, Syrię, Macedonię i Egipt (cztery głowy).

RZYM

W 168 roku przed Chr. Rzymianie doprowadzili do powstania czwarłego mocarstwa. To weszło do historii jako „żelazny Rzym” z powodu swojej bezwzględności i nieustępliwości, którymi pokłite zostały inne narody (wskazują na to żelazne nogi posągu i zęby zwierzęcia).

EUROPA

W latach 351-476 po Chr. Rzym rozpadł się w wyniku wędrówki ludów na dziesięć plemion europejskich (dziesięć rógów). Wyrastające rogi i nie dające się połączyć żelazo z gliną stop posągu wskazują na fakt, że trwałe połączenie państw europejskich jest niemożliwe.

EUROPA POD PANOWANIEM RZYMU

Prorok ujrzał w widzeniu kolejną moc powstającą w Europie: „**Gdy uważnie przypatrywałem się rogom, zaczął wyrastać między nimi inny, mały róg (...)**” (Daniela 7:8). Ta nowa moc miała następujące cechy:

WYRSTA MIĘDZY DZIESIĘCIOMA ROGAMI (DAN.7:8)

Papiestwo (508 po Chr.) było tym „małym rogiem”, który doszedł do władzy w Europie międzydziesięcioma błemionami germańskimi.

TRZY SPOŚRÓD POPRZEDNIICH ROGÓW ZOSTAŁY WYRWANE (DAN.7:8)

Herulów, Wandalów i Ostrogotów przeciwstawiły się „małemu rogowi”, i dlatego w latach 507-538 po Chr. zostały „wyrwane”, to znaczy zniszczone.

BĘDZIE INNY NIŻ POZOSTAŁE ROGI (DAN.7:8)

Papiestwo odróżniało się tym, że było połączeniem kościoła z państwem, w którym księżki władzy należały do niego.

WYGLĄDAŁ NA WIEKSIY NIŻ INNE ROGI (DAN.7:20)

Papiestwo rzeczywiście wyrosło w krótkim czasie na światowe mocarstwo. Ludzie często byli przemocni zmuszani do przyjęcia wiary katolickiej (wyorawy krzyżowe). Przez całe stulecia cesarze i królowie europejscy musieli i pokornie podporządkowywać się decyzjom papieża.

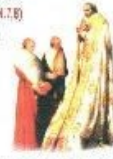
MÓWI ZUCHWALE SŁOWA PRZECIWKO NAJWIŹSZEMU I BŁUŹNI BOGU (DAN.7:20)

„**Powstanie przeciwko księżciu książąt**” (Daniela 8:25). „**Przeciwnik, który wynosi się ponad wszystko, co się wie Bogiem lub jest przedmiotem boskiej czci, a nawet zasiadł w świątyni Bożej, podając się za Boga**” (1. Tesaloniczan 2:4). Wszystkie trzy miejsca opisują tę samą moc, która jest pozornie chrześcijańska, ale posiadającą charakter antychrysta. Następujący cytal przedstawia nam zuchwałość papiestwa wobec Boga: „**My zajęliśmy na ziemi miejsce wszechmogącego Boga**” (Papież Leo XIII, Encykli 26.6.1894).

Sam nazywanie papieża „Ojcem Świętym” jest bluźnierstwem wobec Boga. Sam Jezus ostrzega w Mateusza 23:9: „**Nikogo też nie nazywajcie ojcem swoim; jeden jest ojciec wasz Ten w niebie**”. Pomimo tych jasnych biblijnych słów papiestwo przypisywało i przypisuje sobie narad, prymat i nieomyłność, który jest przywilejem Bżym (Objawienie 15:4), a nawet i moc wybaczenia grzechów, która należy tylko i wyłącznie do Boga (Łukasza 5:21).

BĘDZIE MĘCZY ŚWIĘTYCH NAJWIŹSZEGO (DAN.7:25)

Wyprawy krzyżowe, procesy protestantów, inkwizycyjne sądy tortur i palące się stosy są ciemną historią papiestwa. Historyk W.H. Lecky pisze: „**Kościół Rzymsko-Katolicki przebieł krwawą miewinną krew niż jakakolwiek inna w historii tchnijająca instytucja. Nikt nie będzie miał w tym punkcie wątpliwości, jeżeli posiada wystarczającą znajomość historii... Jest to niemożliwe aby otrzymał**”

pełną świadomość o całkowitej liczbie ofiar (około 50 mln.) a także z pewnością brak nam wystarczającej wyobraźni aby, nawet w przybliżeniu, wyobrazić sobie ich mękę" (Racjonalismus w Europie tom 2, str.32).

BĘDZIE ZAMYŚLAŁ ODMIENIĆ CZASY I ZAKON (DAN. 7,25)

I rzeczywiście władze papieskie zmierły dane nam na wieki prawo Boże. 2 przykazanie, zakazujące modlitw do obrazów i figur, zostało przez katolicki katechizm wyjęte z prawa. 4 Boże przykazanie, które naka-

zuje czcze biblijnego dnia odpoczynku, 7 dnia sabatu, zostało zmienione na niedzielę, która ma swe pochodzenie od pogańskiego dnia czczenia słońca. Na miejsce sabatu-soboty według 4-tego przykazania Bożego (2 Mojż.20,8-11; Izajasz 56,2-7) wstawiono niedzielę, niebiblijny dzień odpoczynku, którego Bóg nigdy nie przykazał jako dnia modlitwy i którego Jezus i Jego uczniowie nigdy nie święcili (Lukasz 4,16; Mateusz 24,20; Dzieje apostołskie 13,42-44).

BĘDĄ WYDANI W JEGO MOC AŻ DO CZASU I DWÓCH CZASÓW I PÓŁ CZASU

W biblijnej rachubie czasu, jeden „czas” (jeden rok) składa się z 360 dni. W przeliczeniu 3 1/2 czasu równa

się z 1260 dniami. Jeden proroczy dzień oznacza również jeden literalny rok (Ezechiel 4,6; 4 Mojż. 14,34). Tak więc czas panowania „małego rogu” trwał 1260 lat. Początek tego czasu rozpoczął się z wydaniem dekretu Justyniana (któścoś otrzymuje prawdziwą moc państwową) równocześnie po zwycięstwie nad Ostragolami w roku 538 po Chr. i zakończył się w roku 1798 kiedy Papię został aresztowany a Rzym ogłoszony Republiką przez francuskie siły zbrojne pod dowództwem Napoleona.

CZAS SĄDU

Po opisaniu 1260-ciu lat w sędziowskiej „...odbędzie się sąd” (Dan. 7,26). Daniel widzi jak „postawiono trony i usiadł Sędziwy ... zasiadł sąd i otworzono księgi” (Dan 7,9-10). W ten sposób przedstawiono mu ten wielki i święty dzień w którym charakter i życie każdego człowieka zostanie przez wielkiego Sędziwego światła osadzone. Prorok pisze, że „otworzono księgi”, a Jan wyjaśnia „...również inna księga, księga żywota została otwarta i osadzeni zostali umarli na podstawie tego, co zgodnie z ich uczynkami było napisane w księgach” (Obj.20,12). Niebiańskie księgi w których imiona (Luk.10,20) i ludzi a także ich uczynki (Mat.12,36-37) są zapisane, będą rozstrzygać o wyroku sądu. Każde motywy i czyny, trzymane w tajemnicy, ujawnia się w nieprzerwanym zapisie, w którym Bóg „...ujawni to, co ukryte w ciemności, i objawi zamysł serc” (1.Kor.4,5) gdyż „...bowiem odbędzie sąd nad każdym czynem, nad każdą rzeczą tajną – czy dobrą czy złą” (Kaz.12,14).

Gdy tylko księgi zostaną otwarte, życie każdego człowieka stwierdzą, że wierzy w Boga, zostanie zbadane. „Nadszedł bowiem czas, aby się zaczął sąd od domu Bożego; a jeśli zaczyna się od nas, to jakżż koniec czeka tych, którzy nie wierzą ewangelii Bożej?” (1.Piotra 4,17). Sąd Boży zaczyna się od pierwszych ludzi będących na ziemi, toczy się dalej od generacji do generacji i kończy na wszystkich żyjących. Każde imię będzie wywołane, każdy przypadek dokładnie zbadany. Imiona będą przyjęte, imiona będą odrzucone. Prawo Boże jest wzorem, do którego każde życie i każdy charakter będzie porównany. Dlatego Biblia radzi: „Tak mówcie i czyńcie, jak ci, którzy mają być sądeni przez zakon wolności” (10 przykazań) (Jakub 2,12).

Znajdą się u kogoś grzechy, zapisane w tych księgach, które nie były odpokutowane i wybaczone, tak i jego zostanie imię wymazane z księgi żywota. Bóg ostrzega „...Tego kto zgrzeszył przeciwko mnie, wymażę z księgi mojej” (2.Mojż.32,33). Wszyscy, którzy z pokorą pokutowali za swoje grzechy i przyjęli w wierze Jezusa Chrystusa, jako ich zbawiciela (Jan 1,12), będą mieli wybaczenie, które zapisane jest w niebiańskich księgach sądu.

Ufają w sprawiedliwość Jezusa, która jest im przypisana z wiary (1.Jana 2,28). Dlatego ich życie znajduje się w pełnej harmonii z prawem Bożym, wszystkie grzechy zostają zniweczone, a oni sami nazwanymi, godnymi życia wiecznego. Gdyż tak mówi Bóg: „Ja, jedynie Ja, mogę przez wzgląd na siebie zmasać twoje przestępstwa i grzechów twoich nie wspomnę” (Izajasz 43,25). Tacy będą mieli udział w zmartwychwstaniu sprawiedliwych, gdy „... wyjdą ci, co dobrze czynili, by powstać do życia” (Jan 5,29; 1.Tesaloniczan 4,14-16). Jezus Chrystus obiecuje każdemu, kto otworzy mu swe serce: „... nie wymażę imienia jego z księgi żywota, i wyznam imię jego przed moim Ojcem i przed jego aniołami” (Obj. 3,5).

To pośrednictwo między ludźmi, a tronem Bożym (Hebrajczyków 4,14-16) jest tak samo ważnym punktem w planie zbawienia człowieka, jak śmierć Jezusa na krzyżu (Hebrajczyków 9,24). Jezus otworzył nam drogę do Boga Ojca i tylko przez jego ofiarę możemy dzisiaj, w wierze przystąpić pod jego tron. „Przystąpny tedy z ufną odwagą do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej porze” (Hebrajczyków 4,16). Jezus pośredniczy za nas, albowiem on ofiarował swe życie by pojednać nas z Bogiem i nawołuje wszystkich, którzy chcą mu zaufać: „Weźcie na siebie moje jarzmo (przestrzeganie 10 przykazań) i uczcie się ode mnie, że jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Albowiem jarzmo moje jest miłe, a brzemię moje lekkie” (Mateusz 11,29-30; mówi też 1.Jana 5,3).

Kiedy tylko nasze sumienie zostanie poruszone przez Ducha Świętego, zaczynamy pomalu rozumieć moc, wiarę i nędzę grzechu; spoglądamy na niego ze wstrętem. Dochodzimy do zrozumienia, że to właśnie nasz grzech odłączył nas od Boga i że znajdujemy się w niewoli złego. Czym więcej starań podejmujemy, aby uwolnić się spod tego jarzma, tym bardziej zdajemy sobie sprawę z naszej bezsilności. Motywy naszego serca i postępowania nie są czyste. Widzimy, że nasze życie wypełnione jest egoizmem i grzechem. Zaczynamy poszukiwać za czystością, wytęrażeniem i wzniosłością. Cóż możemy uczynić, aby odzyskać harmonię z Bogiem? Pragniemy powności – niebiańskiego wybaczenia, pokoru i miłości Bożej. Pieniędzy, władzy i mądrości nie mogą tych rzeczy nabyć lub wymusić, ale Bóg proponuje je nam w prezencie jego łaski „...bez pieniędzy i bez płacenia...” (Izajasz 55,1). Należy do nas, kiedy tylko wyciągniemy po nie nasze ręce. Bo tak mówi Pan: „...Choć wasze grzechy będą czerwone jak szkarłat, jak śnieg zbieleją...” (Izajasz 1,18). „I dam wam serce nowe, i ducha nowego dam...” (Ezechiela 36,26). Kiedy wyznaliśmy nasze grzechy i zdecydowaliśmy się zacząć nowe życie z Bogiem, możemy przystąpić do niego z prośbą aby zniweczył nasze grzechy i zechciał ofiarować nam nowe serce. „Jeśli wyznajemy grzechy swoje, wierny jest Bóg i sprawiedliwy i odpuści nam grzechy, i oczyści od wszelkiej nieprawości”; „Kto ukrywa występki, nie ma powodzenia, lecz kto je wyznaje i porzuca, dostępuje miłosierdzia” (1.Jana 1,9; Przyp.Salomona 28,13). Możemy być pewni, że to uczyni, gdyż taka jest jego obietnica. Ten obiecany prezent jest naszą własnością, kiedy tylko przyjmujemy go z wiarą. My nie potrafimy naszych grzechów przeszłości z samych siebie odpokutować, z własnych sił oczyścić sumienia i odnowić naszych serc (Jeremiasza 13,23). Ale Bóg obiecuje że uczyni to za nas, przez Jezusa Chrystusa. W tą obietnicę musimy uwierzyć, aby Jezus mógł stać się naszym pośrednikiem. „... A jeśli by kto zgrzeszył, mamy oredownika u Ojca, Jezusa Chrystusa, który jest sprawiedliwy. On ci jest ubłaganiem za grzechy nasze, lecz i za grzechy całego świata” (1.Jana 2,-2).

nie ma powodzenia, lecz kto je wyznaje i porzuca, dostępuje miłosierdzia” (1.Jana 1,9; Przyp.Salomona 28,13). Możemy być pewni, że to uczyni, gdyż taka jest jego obietnica. Ten obiecany prezent jest naszą własnością, kiedy tylko przyjmujemy go z wiarą. My nie potrafimy naszych grzechów przeszłości z samych siebie odpokutować, z własnych sił oczyścić sumienia i odnowić naszych serc (Jeremiasza 13,23). Ale Bóg obiecuje że uczyni to za nas, przez Jezusa Chrystusa. W tą obietnicę musimy uwierzyć, aby Jezus mógł stać się naszym pośrednikiem. „... A jeśli by kto zgrzeszył, mamy oredownika u Ojca, Jezusa Chrystusa, który jest sprawiedliwy. On ci jest ubłaganiem za grzechy nasze, lecz i za grzechy całego świata” (1.Jana 2,-2).

TRZY OSTATNIE OSTRZEŻENIA

Prorok Daniel widzi czas w którym ludzie próbują zjednać narody Europy, widzi też świat pełen katastrof wojen, i jak wielki kamień uderza w nogi posagu rozbijając go. Ten kamień symbolizuje przychodzącego Chrystusa (Dan.2,34-35; 44), którego już niedługo zobaczymy nadchodzącego w obłokach wraz z orszakiem aniołów (Obj.1,7). Aby udzi na te wydarzenia przygotować, a zarazem pomóc przetrwać czasy sądu, Bóg ostrzega nas w swej nieskończonej miłości, przez trzy ostatnie poselstwa dla świata, które znajdujemy w 14 rozdziale Objawienia.

Do siebie 2, 14. „...a teraz bez odwołania i odwołania kamień, uderzy w nogi posag z żelaza i gliny, i skruszy je”

PIERWSZE ANIELSKIE POSELSTWO

„Bójcie się Boga i oddajcie mu chwałę, gdyż nadeszła godzina sądu Jego, i oddajcie pokłon temu, który stworzył niebo i ziemię, i morze, i źródła wód” (Obj.14,7).

Posełstwo pierwszego anioła *używa* nas abyśmy zwrócili uwagę na fakt, że w niebie ustanowiony jest sąd i że czasy obecne to czasy w których sąd się odbywa. Następnie człowiek nawoływany jest, aby oddać chwałę Bogu, stworzycielowi nieba i ziemi. Niestety dziś ludzkość pokłada swą wiarę w nie mającą dowodów, teoretyczną ewolucję. Jednak Bóg uświadamia ludziom, że piekło, doskonały ład i prawa natury pochoczą od niego a nie są wynikiem przypadku (Rzymian 1:20-21). On przypomina nam, że jest dawcą całego dobra i zasługuje na naszą miłość i adorację. Przewidział miłość i oddawanie mu chwały przejawia się w przestrzeganiu jego prawa (10-ciu przykazań 2.Mojż. 20,1-17) gdyż „*Na tym bowiem polega miłość ku Bogu, że się przestrzega przykazań jego.*” i „*U tego kto odwraca ucho, aby nie słyszeć nauki, nawet modlitwa jest ohydą*” (1.Jana 5,3; Przyk.Salomona 28,9). Czołk Boga oznacza zatem aby Boży charakter, którego odzwierciedleniem jest 10 przykazań, odzwiercili w nas samych i w ten sposób naszym bliźnim.

PIECZĘĆ BOŻA

Czwarte z dziesięciu przykazań wskazuje bezspornie na Boga jako stworzyciela: „*Pamiętaj o dniu sabatu, aby go święcić...Gdyż w sześciu dniach uczynił Pan niebo i ziemię, morze i wszystko co w nich jest, a siódmego dnia odpoczął. Dlatego Pan pobłogosławił dzień sabatu i poświęcił go*” (2.Mojż. 20,8-11). To przykazanie jest jedynym spośród dziesięciu, które nie tylko zawiera imię i wymagania Prawodawcy ale także określa go jako Stwórcę nieba i ziemi. Przez to zawiera **Bożą pieczęć** jako dowód autentyczności i ważności mocy Jego prawa. Sabat nadany był nam na początku stworzenia (1.Mojż.2.1-3) i jest aktualnym dla wszystkich ludzi w każdym przełomie czasu. Ten dzień na zawsze, z dziękczynieniem i bojaźnią, przypominać nam Stwórcę. „*Pamiętaj o dniu sabatu, aby go święcić*”. Przestrzeganie sabatu jest znakiem wierności i miłości wobec Stworzyciela „*Święćcie moje sabaty i niech będą znakiem między mną a wami, aby wiadano, że Ja, Pan, jestem waszym Bogiem*” (Ezechiel 20.20; Izajasza 56.2-7; 2.Mojż.31,13-17)

Sabat – siódmy dzień, jest od początku stworzenia święcony w sobotę a nie w niedzielę. Jezus osobliwie potwierdził nie zmienną moc dziesięciu przykazań. „*Nie mniemajcie, że przyszedłem rozwiązać zakon albo proroków, nie przyszedłem rozwiązać lecz wypełnić. Bo zaprawdę powiadam wam. Dopóki nie przemienie niebo i ziemia, ani jedna jota, ani jedna kreska nie przemienie z zakonu, aż wszystko się stanie*” (Mateusz 5.17-18).

DRUGIE ANIELSKIE POSELSTWO

„A drugi anioł szedł za nim i mówił. Upadł, upadł wielki Babilon, krócy napełnił wszystkie narody winem szaleńczej rozpusty” (Obj.14,8).

Nazwa **Babilon** wywodzi się od słowa babel co oznacza zamieszanie (1.Mojż.11.9). Używa się go w Biblii, aby opisać fałszywe i odstępcze religie. W objawieniu 17,4-8 Babilon porównany jest do nieładnej kobiecy. W biblijnej symbolice wszeźeczna kobieta oznacza upadły kościół (Jeremiasza 3,20; Ezech.16.35). Wszeźeczność „...*przydzielona w purpurę i w szkarłat, przyozdobiona złotem, drogimi kamieniami i perłami, a miała w ręce złoty kielich pełen obrzydliwości i nieczystości jej nierządu. A na czole jej wypisane było imię o tajemniczym znaczeniu: Wielki Babilon, matka wszeźecznic i obrzydliwości ziemi*” prorok widzi też „...*te kobiety pijaną krwią świętych i krwią męczenników Jezusowych*”; a o Babilonie słyszy „*a kobieta... to wielkie miasto (na siedmiu pagórkach - wers 7) które panuje nad królami ziemi*” (Obj. 17,18).

MISTYCZNY BABILON

Opisana tutaj moc jest niczym innym jak **papieskim Rzymem** - miastem na siedmiu wzgórzach. Purpura i szkarłat są barwami kardynałów i biskupów. Złoto, drogocenne kamienie i perły wskazują kosztownie na niezmiernie bogactwo papieństwa. O żadnej innej mocy nie można z taką pewnością powiedzieć że była „...*pijana krwią świętych*...”, jak o tym kościele, który z taką brutalnością, prześladował naśladowców Chrystusa.

Wielkim grzechem obciążającym Babilon jest to, że „...*napełnił wszystkie narody winem szaleńczej rozpusty*”. Ten upiający kielich który jest proponowany światu i kościołom, stanowią wszystkie niebiblijne a więc anty Boże nauki jak np. ofiara mszy, kult Maryjny, wieczne męki piekne, chwałę niemowląt, nieśmiertelność duszy a w szczególności święcenie niedzieli. To dziś do wszystkich skierowane ostrzeżenie „...*upadł wielki Babilon*...” znajduje swe wypełnienie w współnotach religijnych, które będąc czystymi stały się upadłymi. Czyli, odnos się to nie tylko do kościoła rzymsko-katolickiego, gdyż ten już od dawna znajduje się w upadłym stanie. Babilon jest nazywanym „*matką wszystkich wszeźecznic*”. Jej córki to upadłe kościoły, które przyjęły niebiblijne nauki Rzymu (np. święcenie niedzieli, nieśmiertelność duszy) i idą za jego przykładem. Mimo duchowej ciemności i separacji od Boga panującej w tych kościołach, **duża liczba prawdziwych naśladowców Chrystusa, znajduje się nadal w ich szeregach**. Wszyskie dzieci Boże, będące jeszcze w „*Babilonie*” opuszczają go, gdy tylko usłyszą głośne wołanie anioła: „...*upadł wielki Babilon*...” i „...*Wyjdźcie z niego, ludu mój!*...” (Obj.18,4).

TRZECIE ANIELSKIE POSELSTWO

„Jeżeli ktoś odda pokłon zwierzęciu i jego posagowi i przyjmie znamię na swoje czoło lub na swoją rękę, To i on pić będzie samo czyste wino gniewu Bożego...” (Obj.14,9-10).

Aby zrozumieć to poselstwo musimy najpierw oczyścić symbole, które zostaną tu użyte.

ZWIERZĘ

Zwierzę, o które się tutaj rozchodzi jest opisane w objawieniu 13,1-10. Poprzez porównanie „*zwierzęcia*” z „*małym rogłem*” z Daniela 7 (patrz str.1-2) staje się zupełnie wyraźnym, że mamy tu do czynienia z tą samą mocą – mianowicie z Papieństwem. Zarówno „*zwierzę*” tak i „*mały róg*”, jest mocą bluźniącą wobec Boga (Obj.13,6), prześladowającą chrześcijan (Obj.13,7) i wywodzącą się z pogańskiego Rzymu (Obj.13,2) aby panować przez 1260 lat (Obj.13,5). Po tym czasie zwierzę miało otrzymać „*śmiertelną ranę*” i utracić swoją władzę (Obj.13,3,10 patrz str.2 punkt.8).

Lecz „*śmiertelna rana*” miała zostać znowu uleczone (Obj.13,3). Rozpoczęło się to ogłoszeniem dekretu o niemyślności kościoła ośnośnie teologicznych nauk z roku 1870 i podpisaniem umów laterańskich z roku 1929.

Watykan otrzymał władzę swe terytorium, wysoką pomoc finansową oraz wszystkie prawa dyplomatyczne suwerennego państwa. Przez swoją międzynarodową dyplomację i siłę finansową, Watykan

znowu odzyskał swe światowe znaczenie i *wpływ*. „*Śmiertelna rana*” zostaje wyleczona. Niczym rozpatrzmy „*obraz zwierzęcia*” i „*jego znamię*” musimy wpiery zwrócić naszą uwagę na inne „*zwierzę*” – moc z objawienia 13

DRUGIE ZWIERZĘ

Prorok widzi „...*inne zwierzę, wychodzące z ziemi, które miało dwa rogi podobne do baranich*...” (Obj.13,11). Podczas kiedy poprzednie zwierzęta powstają z „*morza*” - „*narodów i języków*” (Obj.17,15) to, to zwierzę powstaje z ziemi. To zwierzę nie podoba innym narodów by zaając ich miejsce, ale w ten sposób opisany naród, wydaje się być wyjątkowym i pokojowo nastawionym. Przeto nie powstał on spośród tłoczących i walczących ze sobą ludów Europy, dlatego musiał pojawić się na zachodniej części kuli ziemskiej.

Tylko jeden naród zaczął wzrastać w czasie kiedy papieństwo utraciło swoją władzę: **Stany Zjednoczone Ameryki**. Podobne do baranich rogi

zwierzęcia znamionują młodość, niewinność łagodność i trafnie oddają ówczesny charakter USA. Demokracja i wolność religijna były fundamentem tego narodu. Tysiące prześladowanych w Europie chrześcijan uciekali na „*Nowy świat*”. Ameryki. Było to godzina narodzin USA. Ale zwierzę z „*rogami podobnymi do baranich*” (USA) „*mówiło jak smok*”. „*A wykonuje ono wszelką*

władzę pierwszego zwierzęcia (Papieżstwa) na jego oczach. Ono to sprawia, że ziemia i jego mieszkańcy oddają pokłon pierwszemu zwierzęciu, którego śmiertelna rana była wygojona... namawiając mieszkańców ziemi, by postawili posąg zwierzęciu... (Obj.13,11-14). Rogi podobne do baranich i głos smoka wskazują na wyraźną różnicę między wyznaniem a czynami tego narodu „Mowa” państwa to jego prawne decyzje, przez które, wojny i pokojowy fundament tego narodu, który jest zarazem podstawą jego polityki, staje się kłamstwem. Biblijne prorocтво przepowiada, że „mówić jak smok” i „wykonywać będzie wszelką władzę pierwszego zwierzęcia”. to duchowy rozwój nietolerancji i prześladowania (Obj.12,13,17), jakie zostało nam objawione przez pierwsze zwierzę (papieżstwo). „Sprawia, że ziemia i jej mieszkańcy oddają pokłon pierwszemu zwierzęciu...” cytal Jan wyjaśnia, że państwo to (USA) używa swej całej mocy aby wymusić globalne

postulacjami, które ma na celu wywyższenie papieżstwa. W dzisiejszym czasie widzimy jak USA i Watykan coraz ścisiej ze sobą współpracują powiększając swoje międzynarodowe wpływy.

OBRAZ ZWIERZĘCIA

Kiedy pierwszy chrześcijański kościół upadł, przez odejście od prostoty ewangelii, przyjmując pogańskie tradycje i ceremonie, stracił moc ducha Bożego. Chcąc rządzić ludzkimi sumieriami, kościół szukał pomocy w się państwa. Rezultatem tego było papieżstwo – kościół który posługiwał się mocą państwa do wymuszania swych własnych celów w szczególności karcenia herezji. Żeby USA mogło stworzyć obraz zwierzęciu (papieżstwo) musi religijna moc tego kraju, tak panować nad rządem państwa, aby ten mógł być użyty przez kościół, do zrealizowania swych własnych planów.

Tak jak na początku duchowe odstępstwo kościoła doprowadziło do tego, aby kościół szukał pomocy państwa, co zarazem umożliwiło powstanie papieżstwa, tak też dziś jawne odstępstwo protestanckich kościołów przygotowuje drogę dla powstania „obrazu zwierzęcia”. Apostoł Paweł pisze „...bo nie nastanie pierwój, zanim nie przyjdzie odstępstwo i objawi się człowiek

niegodziwości...” (2 Tesaloniczan 2,3). W ostatnich latach ekumeniczne starania protestantów, wzrosły w takim stopniu, że kosztł biblijnych prawd, przyjmowana jest jedność za wszelką cenę. W październiku 1999 kościół Lutherański ogłosił podpisaniem „Wspólnego stwierdzenia” z Watykanem, reformując jako unieważnioną, Ekumenią jest wobec tych faktów nic innego jak przez Pawła opisane odstępstwo.

Kiedy przewodzący kościoły Stanów Zjednoczonych połączą się we wszystkich głównych punktach nauk i zaczną naciskać na państwo, aby rząd zaczął ich decyzje wspomagać i preferować, wtedy protestancka Ameryka przyjmie obraz rzymskiego kałanstwa, a karanie inaczej wierzących będzie nieuniknionym następstwem.

Obrazem zwierzęcia jest wtedy, upadły protestantyzm, który za pomocą państwa broni własnych interesów.

ZNAMIE ZWIERZĘCIA

Zwierze z baranimi rogami (USA) zmusza wszystkich, że „otrzymają znamie na swojej ręce albo na swoim czole, i że nikt nie może kupować ani sprzedawać, jeżeli nie ma znamienia, to jest imienia zwierzęcia lub liczby jego imienia” (Obj.13,16-17). „Tu potrzebna jest mądrość. Kto ma rozum, niech obliczy liczbę zwierzęcia; jest to bowiem liczba człowieka. A liczbą jego jest sześćset sześćdziesiąt sześć” (Obj.13,18).

Człowiekiem stojącym na czele hierarchii papieskiej-arty Chrystusowej jest nikt inny jak Papież. Jego oficjalny tytuł brzmi VICARIUS FILII DEI co znaczy „Zastępca Syna Bożego” i Our Sunday Visitor 16.04.1915). W języku łacińskim niektóre litery posiadają liczebną wartość. Kiedy dodamy liczby jego tytułu sumując je razem, otrzymamy wtedy liczbę zwierzęcia - 666.

VICARIUS FILII DEI					
V	5	F	0	D	500
I	1	I	1	E	0
C	100	L	50	I	1
A	0	I	1		301
R	0	I	1		
I	1				
U	0	5			53
S	0				
					112

666

W czasie kiedy jedna grupa ludzi przyjmie znamie zwierzęcia i odda mu cześć, druga grupa jest nagle opisana „...ci którzy przestrzegają przykazań Bożych i wiary Jezusa” (Obj.14,12). To oznacza, że różnicą między prawdziwą a fałszywą religią jest ściśle połączona z zachowywaniem dziesięciu przykazań. Przeciwno pieczęci Bożej, soboty-sabatu 4 przykazania, stoi pieczęć zwierzęcia, którą jest święcenie niedzieli. Ponieważ papieżstwo traktuje nawet zmianę sabatu na niedzielę w roku 364 po Chr. jako „znak swej mocy” (The Convers Catechism, P.Geiermann).

Kto świadomie czci zmienione przez papieżstwo

przykazania, opiera tym samym system anty chrześcijański a zarazem staje przeciwko Bogu. Wielu chrześcijan, w wielu kościołach zachowuje niedzielę myśląc, że tym samym czci sabat

4-tego przykazania; Bóg przyjmuje ich szczere chęci, gdyż przymyka oczy na czas ich niewiedzy (Dzie Apo.17,30). Lecz kiedy zaplanowane święcenie niedzieli w już od dawna zaplanowanym przez Amerykę nowym porządku świata, będzie ogłoszone i

prawnie zabezpieczone, a świat przekonywany będzie przeciwko biblijnemu sabbatowi, wtedy wszyscy którzy świadomie odrzuca przykazania Boże, otrzymają znamie zwierzęcia i nie mogą już więcej oczekiwać

DROGI PRZYJACIELU

Jeżeli pragniesz poznać jeszcze więcej o znaczeniu zdumiewających proroców biblijnych, o rychłym, powtórnym przyjściu Jezusa Chrystusa i jak możesz się na te wydarzenia przygotować, wtedy napisz do nas. My chętnie odpowiemy na twoje pytania oraz przyślemy bezpłatnie i niezobowiązująco literaturę w tym temacie. Niechaj Bóg błogosławi twoje życie i napełni cię swą nadzieją i radością.

WYDAWCA: Mission MHA
Postfach 222
73635 Rudersberg
Deutschland / Niemcy

ADRES KONTAKTOWY:

ZDECYDUJ SIĘ PROSZĘ DZISIAJ

Wydarzenia na świecie będą się aż do powtórnego przyjścia Chrystusa, coraz bardziej zaostrzać. Grzeszny świat i jego bezbożne czyny przeminą, lecz Bóg chce „...aby wszyscy ludzie byli zbawieni i doszli do poznania prawdy”. „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny” (1.Tymoteusza 2,4; Jan 3,16) W zamian, za nie ma, czego nadziei świata, obiecuje Bóg wspaniałą przyszłość, wszystkim tym, którzy tu na ziemi oddają mu cwałę: „I otrze wszelką łzę z oczu ich, i śmierci już nie będzie; ani smutku ani krzyku, ani mozołu już nie będzie; albowiem pierwsze rzeczy przeminęły. ...Oto wszystko nowym czynię” (Obj.21,4-5). Te słowa dają nam nie tylko nadzieję na przyszłość, ale już tutaj przekazują duszy pokój i pewność.

W niebie sąd łączy się dalej i nikt nie wie kiedy nad naszym życiem zapadnie wyrok. Dlatego jest to ważne, aby już teraz przyjmować do serca Biblijne ostrzeżenia: „Dlatego, jak mówi Duch Święty: Działaj, jeśli głos jego usłyszycie” (Hebrajczyków 3,7). Kiedy sąd się zakończy rozstrzygnie się nasz los między życiem a śmiercią. Czas łaski dla świata będzie nagle zakończony a krótko po tym ujrzymy przychodzącego Jezusa Chrystusa.

Jezus zmarł na krzyżu Golgoty za nasze grzechy aby otworzyć nam drogę do wspaniałej przyszłości. Już dziś w modlitwie, możemy podejść do niego, wyznać mu wszystkie nasze grzechy aby rozpocząć nowe życie w harmonii z Bogiem. Wtedy Jezus będzie także i naszym ordynownikiem podczas sądu Bożego.

